

Posamezna števil. „Dneva“ stane 6 vin.; ravno toliko posamezna številka „Bodeče Neže“.

„DAN“ izhaja vsaki dan zjutraj; tudi ob nedeljah in praznikih. Vsako nedeljo ima humoristično prilogo „BODEČA NEŽA“. Za ljubljanske naročnike stane „Dan“ s prilogo dostavljan na dom celoletno 20 K, mesečno 170 K; brez priloge celoletno 18 K, mesečno 150 K. Za zunanje naročnike stane „Dan“ s prilogo celoletno 22 K, četrtletno 550 K, mesečno 190 K. — Naročnina se pošilja upravnistvu.

Telefon številka 118.

DAN

Neodvisen političen dnevnik s tedensko humoristično prilogo „Bodeča Neža“.

Posamezna števil. „Dneva“ stane 6 vin.; ravno toliko posamezna številka „Bodeče Neže“.

Uredništvo in upravnistvo: Učiteljska Tiskarna, Francišanska ulica št. 6.

Dopisi se pošiljajo uredništvu. Ne frankirana pisma, se ne sprejemajo, rokopiši se ne vračajo. Za oglase se plača: peti vrsta 15 v, osmrtnice, poslana in zahvale vrsta 30 v. Pri večkratnem oglaševanju po: pust. — Za odgovor je priložiti znakmo.

Odgovorni urednik Radivoj Korene. Last in tisk „Učiteljske Tiskarne“.

Epilog k Agro-Merkurjevi pravdi.

Ko se je v soboto zvečer razglasila sodba v pravdi „Agro-Merkurje“, je zašumelo v množici poslušalcev strmenja; nočemo sicer kritizirati od sodišča izrečene razsodbe, to pa moramo pripomniti, da je bil splošni vtis po vsej Ljubljani ta, da je sodba nenavadno stroga in da kazni niso v nobenem razmerju s tem, kar so najhujši pesimisti pričakovali.

Delate so se primere z drugimi konkurzi — v Celju je lansko leto zapadel nemški trgovec v konkurz, pasiva so znašala nad 600.000 K in nemški sodniki so mu prisodili dva dni hišnega zapora; pri konkurzu „Barca popolare“ v Trstu, kjer so bile goljufije dokazane, je bila najstrožja kazen, ki so jo izrekli laški sodniki nad laškimi obtoženci, dva meseca. In pri nas? Pikre besede nam silijo v pero, a zadržimo jih, ker si je o teh kaznih itak napravil svojo sodbo lahko vsakdo sam.

Pa pustimo to. Vprašajmo se raje, ali je tega žalostnega procesa sploh treba bilo. Ali je bilo treba teh ogromnih žrtv na denarju in na osebah? Pravda je dosti jasno pokazala, da bi se dala bila ta narodna nesreča preprečiti. Pa pri nas Slovenci je že tako: lastnega brata, ki ga vidimo potapljati se, bomo potisnili v vodo, mesto da bi mu vrgli rešilno vrvo.

Ali se ni dalo pred štirimi leti, ko je Agro-Merkur prišel v stiske, storiti vse, da bi si zadruga, ki bi bila lahko postala velikanskega pomena za naš gospodarski razvoj, zlasti na jugu, zopet opomogla? Mesto tega smo morali doživeti sramotni prizor, da so slovenski veletrgovci prvi vrgli kamen na podjetje, ki bi utegnilo zlasti tržaške Slovence gospodarsko osamosvojiti, če bi prišlo do polnega razvoja in pretrpelo nesrečno krizo leta 1910. Nato je pa prišel izvrševalen odbor slovenske stranke, ki je vrgel „Agro-Merkurja“ vrv okoli vratu in končno je slovenska združena organizacija to vrv zadrnila! Kje na svetu je mogoče pojav, da narod davi svoje lastne sinove? In kakor da naj bo slika popolna, so v soboto slovenski sodniki nad slovenskimi obtoženci izrekli krute sodbe.

Misel „Agro-Merkurja“ je bila v svojem jedru zdrava in velikopotezna. Ideja navdušenega dr. Žerjave bi lahko slavila v svojem razvoju nedosežne triume, da ga niso zadele takoj v začetku nepremagljive ovire. Ničesar bolj ne obžalujemo kot da je v nesrečah, ki so zadele „Agro-Merkurja“, izkrmel eden

najbolj idealnih in požrtvovalnih, pa tudi eden najbolj talentiranih mladih mož, kar smo jih Slovenci imeli, dr. Gregor Žerjav. Idealno navdušenje in nesebičnost tega moža smo v tem procesu občudovali. S smrtjo borec je samo mislil in deloval na rešitev „Agro-Merkurja“, ki je vsled nepričakovanih nesreč in silne gospodarske krize zabredel v dolgove in bilo bi se mu to brezdvomno posrečilo, da ni „izginila“ tista izjava, ki bi Agro-Merkurja rešila, na nepojasnljen način iz Lenarčičevih rok.

To pač lahko rečemo: najsi je bil tudi dr. Žerjav obojen pred sodniki, pred javnostjo se je izkazalo, da so bile vse tiste nesramne klevete, ki so jih nanj gromadili takrat, ko se ni mogel braniti, neresnične in izmišljene. Pred slovensko javnostjo je dr. Žerjav moralno čist in neomadeževan. Mi mu iskreno želimo, da bi tudi to nesrečo prebolel.

Nekaj smo se pač iz gospodarskih nesreč, ki so nas v zadnjih letih zadele, lahko naučili: vsi konkurzi zadnjih let, na katerih krvavi slovenski narod gospodarsko, so se pozneje izkazali kot nepotrebni in bi bila mirna likvidatura tako pri polomu „Glav. pos.“ kot pri Agro-Merkurjevi nesreči lahko prihranila stotisoče narodnega premoženja, ki se brezplodno zabija in zapravlja v konkurznem postopanju. Če bi se bila izpeljala mirna likvidacija, bi tudi nikoli ne prišlo do te silne gospodarske krize, na kateri boleha danes slovenski obrtnik, kmet, trgovec in uradnik.

Slovenski in slovenski železničarji!

Ker zaradi preobširnega dnevnega reda tako na občnem zboru ljubljanske podružnice „Zveze jugoslovanskih železničarjev“ tako na občnem zboru centrale v Trstu ni bilo mogoče natančno orisati važnega in dalekosežnega pomena „Zveze“ za slovenskega odnosno jugoslovanskega železničarja, poudarjamo posebej sledeče: Mi se borimo in bomo boj na dve strani in stremimo pred vsem za dvema cilji. V prvi vrsti imamo pred očmi naše vestransko službeno zboljšanje, drugič pa se borimo, da pridobijemo približke tudi resni življenja. Nič nam ne koristi namreč, ako še toliko pridobimo, ako nam uspehe našega dela odjeda pred nosom tuje, ki nas vedno bolj odriva iz služb in si osvaja na ta način ne le eksistenco na naš račun, marveč se polasti obenem tudi tistih dobrot, ki smo jih našemu stanu pridobili. To naj uvidi vsak železničar in pozivljamo vse zavedne železničarje, da se o resnici teh

besedi prepričajo. Slovenski odnosno slovanski železničar je v vsaki drugi organizaciji slepo orodje in brezpraven faktor, ker je povsod v manjšini in ne polni vrst tuje organizacije v boju za približek v svoj prid, marveč edino le v prid tujcu, ki nas vedno bolj izpodriva iz naših lastnih tal. Kaj koristi slovenskemu železničarju, če se peha za socialno-demokratskimi organizacijami, če ga organizacija ne prizna za Slovenca, če ne vpoštevata njegovih pravic, katerih tudi v tej organizaciji, če je tudi še tako demokratična, ne more zastopati, ker dobi takoj pod nos, da ni Slovenec, ampak mednarodni človek. Izsiliti pa slovenski element v tuji mednarodni soc. organizaciji svojih pravic ne more, ker je v manjšini in se mora klanjati nemškemu forumu, ki pa povsod in vedno protitežira Nemce in Lahe, ker tvorijo ti v organizaciji večino. Nemški in laški sodrugi imajo vedno in povsod prednost pred slovenskimi, dobivajo boljša in lepša mesta, za Slovence pa naj bodo dobri „Rudi“, kramp, kol ali lopata, dasi so v isti mednarodni organizaciji in bi morali imeti iste pravice. Kratko povedano, v taki organizaciji za Slovence ni prostora, ker gospodarita v ti organizaciji Nemec in Lah. Slovenski železničarji naj vendar to dejstvo že enkrat uvidijo in naj strnejo vse moči v „Zvezi jugoslovanskih železničarjev“, ki edina služi in dela v prosep in korist slovenskega, odnosno slovanskega železničarja.

Zveza dramatičnih društev.

Pred dnevi smo razposlali okrožnice, sklep občnega zbora, priglasnice in nabiralne pole sledečim društvom: „Dramatičnemu društvu“ v Ljubljani, Mariboru, Trstu, Celju, Ptuj, v Mariboru, Brežicah, Ormožu, Sočanju, Gornjem gradu, Šmarju pri Jelšah, Novem mestu, Kamniku, Sv. Luciji na Goriškem, Sežani, Št. Vidu; „Sokolu“: Št. Jurij ob Južni železnici, Sevnici, Zagorje, Smartno pri Litiji, „Sokol I.“ v Ljubljani, Vrhniki, Žiri, Vrde, Gorici; podružnicam sv. Cirila in Metoda: Vransko, Trbovlje, Ribnica na Pohorju, Trst; „Bratnemu društvu“ v Mokronogu; „Slovenskemu izobraževalnemu in podpornemu društvu“ v Opatiji; „Slovenskemu delavskemu pevskemu društvu Sava“ na Jesenicah; splošni mladinski zvezi „Svoboda“ v Idriji in dram. odseku del. soc. dem. v Hrastniku. Obenem smo jih prosili, da izpolnijo prej ko mogoče svoje dolžnosti. Tem potom jih še enkrat lepo prosimo, naj predvsem pošljejo članarino in priglasnice, nam

Narodne manifestacije.

Kako so manifestirali Slovenci v Trstu.

Dalje jutri.

kar jim pošlje „Zveza dramatičnih društev“ izkaznice. Ko bo vse v redu, bo začela „Zveza“ poslovati in bo na razpolago vsem svojim članom. Društva naj ne pozabijo na vsebino pisma, ki so bila priložena pošiljatelj in naj izpolnijo svoje obveznosti. Prosim! — Predsedstvo „Zveze dramatičnih društev“.

Slovenska zemlja.

NOVO MESTO.

Dolenjsko pevsko društvo je priredilo v soboto 4. aprila v veliki dvorani „Narodnega doma“ v Novem mestu jako dobro uspel koncert s krasnim sporedom. Pri koncertu je sodelovalo 90 pevcev, kar je naravnost velikansko število za naše malomestne razmere. Posamezne pevske točke je spremljal z dižaki pomnožen salonski orkester pod sigurnim in spretnim vodstvom gospoda Jacka Mikoliča, ki je bil za svojo požrtvovalnost le premalo poplačan z latorjevimi vencem, ki mu ga je izročila hčerka poslanca Zurca. V prvi točki „Zlata kavglica“ je nastopila solo-pevka gospodična Ivanka Mikoličeva, ki je s svojim vabiljivim in ljubkim glasom naravnost očarala vse navzoče. Le škoda za njo, da se ni posvetila s svojim fascinirajočim glasom umetnosti. — Gospod dr. Pavel Kozina je s svojim dobro šolanim glasom dosegel velik uspeh. Pesem „Jesenski vihar“ je prednašal

z vso temperamentnostjo in z globokim čutom. Prehodi v ariji Rudolfa iz „Bohème“ so bili premalo izraženi. Zbor s spremljevanjem orkestra „Vračara“ je jako blagodejno uplaval na navzoče občinstvo. Zbor se je moral na občno željo, spremljano z velikanskim aplavzom, ponoviti. Dasi pa so se vse točke proizvajale res lepo, da naravnost umetniško, je jako klavrn znak za naše občinstvo, da je pokazalo s svojo precejšnjo odsotnostjo tako malo smisla za umetnost. — Mi pa kildemo boritelm za prosep umetnosti in družabnega življenja: Le take napreji!

IZ RICMANJ.

V števil. 12. najnovejšega tržaškega dnevnika „Jugoslavija“ priobčil je neznani dopisnik pod naslovom „Praznovanje sv. Jožefa v Ricmanjih“ dopis, v katerem primerja sedanje življenje v Ricmanjih z nekdanjim. Pred vsem pravi, da se sedaj v Ricmanjih ne sliši več onega lepiga petja, kakor za časa, ko sta bila tam dr. Požar in učitelj Valentič.

Vidi se, da sodi dopisnik petje Ricmanjcev samo po temu, kar je slišal na dan sv. Jožefa v cerkvi.

Da mu pa pomagamo iz zmotne, opozarjamo ga, da je v onem času petje v cerkvi pevsko društvo „Slavce“, ki je pa sedaj to nalogo opustil, videč stremiljenja glavarja Ricmanjske cerkve. Resnici na ljubo treba priznati, da sedanje cerkveno petje v polni meri zaslučuje prizna-

vzbudil zaupanje!... Bodi si tako ali tako, ujet sem, in če nočem, da me zadavijo spečega, moram čuti vso noč... jaz ki norim od zaspanosti!

Pardajan je začel korakati besno semintja, da ne bi zadel. Toda vselej, kadar je prišel mimo postelje, je zavzdihnil od hrepenenja.

Minila je ura. Stari klativitez se je komaj še opotekl; trepalnice so mu lezle skupaj kakor svinčene.

In zdajci se ni mogel premagati nič več; izdril je meč, stisnil ga dobro v roki ter se vrgel na posteljo z globokim vzdihom zadovoljstva, mrmraje:

„Pri vseh hudicah, spati moram! In naposled ima par ur dobrega spanja tudi svojo vrednost, čeprav se utegne zbuditi na onem svetu... Poginili od zaspanosti ali od sunka z bodalom — razlika ni bogvekakšna: smrt in spanje sta tako podobna drug drugemu!“

Prepričan, da živ ne učaka prihodnjega dne, je zaprl Pardajan oči z veseljem kljub tej malo mikavni gotovosti; deset minut nato se je napopolnito sba z zvnečim smrčanjem moža, ki je spal v svoji brezskrbni pravilni hrabrosti, iztegnjen po postelji, kakor je bil dolg in širok, roko skrčeno okrog mečevega ročnika.

(Dalje.)

LISTEK.

M. ZEVAKO:

Srce in meč.

Roman iz francoske zgodovine. (Dalje.)

Zaklet je, zamrmral par besed in nadaljeval svojo pot, ne da bi se ustavil.

Pešec, ki je bil gotovo dober človek, ni rekel ničesar.

Kmalu nato se je ustavil prvi pred gostilno pri Vedeževalki; ozrl se je v vrata z vidno ganjenostjo, in zazdelo se je, da ga mika stopiti noter.

Toda zmalaj je z glavo in nadaljeval naglo svojo pot, mrmraje:

„Nobene neprevidnosti! Saj imam še časa, da ga stopim pogledat; ni vrag!“

Zavil je torej v uličico, ki ga je dovedla v bližino Tanpla.

Dve minuti nato je prišel za trkalo na velikih vratih Memskega dvorca. Odprla se je linica, obraz poln sumnje se je pojavil za omrežjem in začulo se je zaspano vprašanje.

Mož pa je odgovoril: „Povejte gospodu maršalu, da je dospel tisti, s katerim je govoril v Pon-de-Séju, in da želi govoriti z njim.“

Vrata so se odprla takol.

Kakor dvorci vojvode Giškega in mnogih drugih velikašev, je bila tudi hiša maršala Danvilskega urejena po vzoru Luvra. Maršal je imel svoje plemiče, svojo gardo in svoje oficirje. In kraljeval ni v svojem dvorcu nič manj od Karla IX. v kraljevskem Luvru.

Istčasno z livriranim lakajem, ki je odprl vrata, se je pojavil oficir in prašal:

„Iz Pon-de-Séja prihajate?“

„Da, čeprav bolj po ovinkih.“

„Torej ste Pardajan.“

„Zares mi je čast, biti gospod de Pardajan. Pa vi?“

„Nič se ne razburjajte; ne obnavljam se vam dati zadoščenja za svojo pozabljivost, ako vas je dirnila neprijetnost.“

„Dirnila pa, dirnila; še povedati se ne dá, kako. Tem bolj, ker mi vaš obraz prav nič ne ugaja.“

„Ime mi je Ortes, vikont d'Aspremon. Na uslugo sem vam, gospod de Pardajan, kadar izvolite.“

„Izvolim pa kar takoj! Nobena reč mi ne teži srca tako kakor neotlažena jeza.“

„Gospoda, gospoda!“ se je vmešal drug oficir.

Vikont d'Aspremon je skomizgnil z rameni in rekel Pardajanu, ki je že vlekel meč iz nožnice:

„Ne bojte se, gospod, gledati hočem, da se najin prepriček preveč ne ohladi. Toda maršal ne mara, da bi se klali tu. Počakajte torej, ako

vam je drago. In izvolite vstopiti, zakaj čakajo vas.“

Stari klativitez je stopil v dvorec; trdo so se zaprla težka vrata za njegovim hrbtom.

„Gospod,“ je povzel nato Ortes, čast mi bo, da vas sam odvedem v sobo, ki je pripravljena za vas.“

„Vsa čast bo zame,“ je odgovoril Pardajan in se odzval poklonu svojega novega nasprotnika s prav tako ceremonioznim poklonom.

Pred njima je korakal lakaj s svečo. Spremljale Pardajana je začel Ortes veselo kramljati po šegi tistega časa, kakor da se nista pozvala na dvoboj.

Šli so v drugo nadstropje dvorca in dospeli v veliko, lepo sobo.

„Tu ste zdaj doma,“ je velel Ortes. „Ali hočete večerjati?“

„Hvala tišokrat. Večerjal sem, in še dobro, ko sem dospel v Pariz.“

„Torej mi preostane samo, da vam voščim lahko noč.“

„Bogme, resnica je, da sem zaspan do smrti in da mislim spati do jutra brez preneha. Toda povelite — gospoda maršala torej ni doma?“

„Ni ga doma ta hip; toda nadejal se vas je za danes ali jutri. Kakor hitro se vrne, bo obveščen.“

Moža sta se pozdravila. Ortes je odšel.

In Pardajan je slišal, kako so se vrata dvakrat zaklenila.

„Hudiča!“ Streslo ga je. „Zaklenjen sem! Kaj pomeni to? ...“

PRVI REKRUTI IZ NOVE SRBIJE.

Belgrad, 7. aprila. Prvi rekruti iz Nove Srbije so dospeli v Belgrad. Kakih 2000. Na kolodvoru so bili sprejeti od vojaških in civilnih oblasti. Velikanska množica ljudi jim je prirejala ovacije.

GRŠKI POSLANIK NA CETINJU.

Cetinje, 7. aprila. Grški poslanik je dospel včeraj na Cetinje in izročil kralju lastnoročno pismo kralja Konstantina.

RUSKI PRORAČUN KAŽE PREBITEK.

Petrograd, 7. aprila. Ruski državni proračun kaže 32 milijonov 331.000 rubljev prebitka: porabi se za prometne naprave.

ŠTRAJK NA RUSKEM.

Rida, 7. aprila. V tukajšnjih fabrikah štrajka 33.000 delavcev, v pristanišču 1700.

ZA STIKE Z JUGOSLOVANSKIMI DRŽAVAMI.

Budimpešta, 7. aprila. Senzacija je vzbudil članek Justa, ki pravi, da trozveza ne prinaša Ogrski nobene koristi in da je treba iskati stikov z jugoslovanskimi državami. Kakor je videti, bodo celo Ogrji prišli preje do razuma kot pri nas.

RUSI ZA BRATE V AVSTRIJI!

Odesa, 7. aprila. Tu se je vršilo zborovanje vseruske zveze; govoril je Bobrinski o procesih v Marmaroš Skletu in Lvovu. Izšel je poziv na materielno in moralno podporo galicijskim Rusom.

Mali oglasi.

Damske žalne obleke (kostume) vse velikosti po najnovšem kroju priporoča konfekcijska trgovina A. Lukič, Pred škofijo 19. 99—x

Mlad pes, svitlorjav jazbecar, kupi se takol. Dopisi pod »Jazbecar« Glavna pošta.

Prodaj več ponošene moške obleke. Naslov pove »Anončna ekspedicijska.« 207—2

Magister išče kompanjona s kapitalom za otvoritev lekarne in drogerije. Pojasnila v »Anončni eksp. v Ljubljani.«

Skoraj novo kolo se ceno prodaja. Ogleda se v Rožni dolini 74. 204—2

„Društvo tiskarjev“ na Kranjskem naznanja tužno vest, da je njen član

Gjorgje Prodanović stavec

včeraj zjutraj ob 7. uri po dolgi in mučni bolezni preminul.

Pogreb se vrši danes ob 3. uri popoldne iz deželne bolnice.

V Ljubljani, 6. aprila 1914.

Edina primorska tovarna dvokoles „Tribuna“ Gorica, Tržaška ulica št. 26, prej pivovar. Gorjup.

Velika eksportna zaloga dvokoles, šivalnih in kmetijskih strojev, gramofonov, orkestrijonov itd. itd.

F. Batjel

Gorica, Stalna ulica št. 2—4. Prodaja na obroke. Ceniki franco.

Iščem

plačilnega - natakara,

ki je dobro izvežban v kavarniški stroki. — Zmožen mora biti slovenskega, nemškega in v obrti potrebnega italijanskega jezika. Eksistenca dobra in zagotovljena. — Prednost imajo mladi in trezni reflektanti. Ponudbe na kavarno „Tolmin“.

Mosto vsakega posebnega obvestila.

Dr. Alojzij Kraigher in Viki Kraigher naznanjata v svojem in v imenu svojih otrok Miloša, Dušana, Uroša in Borisa prežalostno vest, da je umrl njih iskreno ljubljeni sin oziroma brat

Žižo Kraigher,

učenec ljudske šole

star 11 let, po kratki mučni bolezni, previden s sv. zakramenti v soboto dne 4. aprila ob 11. zvečer.

Pogreb je bil v ponedeljek ob 4. popoldne.

Sv. Trojica v Slov. gor., 4. aprila 1914.

Naprodaj imam popolnoma predelano

— kočijo. —

Natančnejša pojasnila daje

Anton Petkovšek.

Spodnji Logatec, Kranjsko.

Pisemski papir.
Velikonočne umetniške razglednice in najnovije priporoča **Marija Tičar**
Ljubljana, Sv. Petra cesta št. 26 in Resljeva cesta št. 7.

Modistinja

Minka Horvat, Ljubljana, Stari trg 21.

Priporoča svojo veliko zalogo damskih in otroških klobukov, športnih čepic in vseh potrebščin za modistke. — Popravila se točno in najcenejše izvrše.

„BALKAN“

Trgovska, spedijska in komisijska del. družba
Podružnica: Ljubljana, Dunajska cesta 33 — Telefon št. 100.
(Centrala: TRST)

mednarodna spedijska, spedijske in zavarovanje vsake vrste, prevažanje blaga, skladišča, kleti. Prosta skladišča za redni in podviženo blago. Najmoderneje opremljeno podjetje za selitve in prevažanje pohištva v mestu in na vse strani z patentiranimi pohištvenimi vozi. Shranjevanje pohištva in blaga v subih posebnih skladiščih. Omotacije itd. Spedijski urad, generalni zastop in prodaja vozniških listov: „Dalmatic“ delniške parobrodne družbe v Trstu, brzovozne proge Trst-Benetke in obratno ter Trst-Ancona parobrodne družbe D. Tripcevih & Co, Trst Avstrijskega Lloydja Cunard-Line za I. in II. razred. Naročila sprejema tudi blagovni oddelček „Jadranske banke“.

Zmerne cene.

Točna postrežba.

Konfekcija

: za moške, ženske in otroke :

v veliki izbiri po zanesljivih in stalnih cenah v podružni trgovini

tvrdke R. MIKLAUC

„Pri Škofu“

Ljubljana — Pred škofijo št. 3. — Medena ulica.

: Poseben oddelček v prvem nadstropju. :
Cenik na zahtevo brezplačno in poštine prosto.

Zahvala.

Za vse blage dokaze iskrenega sočutja povodom bolezni in smrti naše ljubljene matere in tašče in vsem, ki so nam drago mater spremili k večnemu počitku ter vsem darovalcem krasnih vencev in šopkov se iskreno zahvaljujeta

Iv. in M. Kramaršič.

Ljubljana, 6. aprila 1914.

Carlo Marcuzzi

Trst, via S. Lazzaro 12.

Delavnica kirurških instrumentov, ortopedičnih aparatov, prs, umetnih rok in nog, trebusnih, športnih in bolniških pasov za popek, suspensorjev, mesečnih podvez za dame in vse bolniške potrebščine.

Slovinci! Spominjajte se naše prekoristne Ciril in Metodove šolske družbe!

: **Krasne spomladanske novosti :**

dobro blago in po že priznani najnižjih cenah dobite

v modni **Peter Šterk** Ljubljana trgovini Stari trg 18

Specijalna trgovina najmodernejših bluz, jutranjih oblek, prima kakovosti moško, žensko in otroško perilo, najmodernejši moški klobuki in čepice. Dalje čepice za dame, deklice in otroke, razni nakiti, vse potrebščine za šivilje itd. itd.

Velikonočna okasion prodaja

čez 25.000 komadov.

Najnovejše za spomlad in leto za gospode in dečke, damska konfekcija pariških in berlinskih modelov po čudovito priznanih nizkih cenah.

Poglejte si izločbe.

Angleško skladišče oblek

O. Bernatović, Ljubljana, Mestni trg 5-6.

Telephon 182.

Ljubljana, Lattermannov drevered

v lastni lopi **Zivi** v lastni lopi

Od sobote 4. aprila do vseh torka 14. aprila t. l. po večeriki noči

vsak dan od 3. pop. do 9. zvečer, ob praznikih dopolne od 10. ure in do 10. ure zvečer.

Največji pojav sveta „ASRA“

Ljubljenska žena in otrok. Živa 10letna punčka. Najmanjše človeško bitje, ki tehta 7 kg in meri v visok. 62 cm. Zadnji ostanek plemena ASTIC. I. prostor 50 vin., II. prostor 30 vin. Vojaki in otroci plačajo polovico.

Najnovejše

kravate

za gospode,

pentlje, samoveznice in vse druge moderne fazone, ovratniki, zapestnice, naramnice, podveze, nogavice, palice, dežniki, različni gumbi, ščetke, milo, parfumi i. t. d. po skromnih stalnih cenah

v modni in športni trgovini

P. Magdić,

Ljubljana

nasproti glavne pošte.

Sprejema zavarovanja človeškega življenja po najraznovrstnejših kombinacijah pod tako ugodnimi pogoji, ko nobena druga zavarovalnica.

Zlasti je ugodno zavarovanje na doživetje in smrt z manjšajočimi se vplačili.

Rezervni fond K 58.461.432-56. — Izplačane odškodnine in apikalije K 123.257.665-77.

„SLAVIJA“

vzajemno zavarovalna banka v Pragi.

Vsa pojasnila daje

Generalno zastopstvo v Ljubljani

čigar pisarne so v lastni bančni hiši

Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države z vseslovensko-narodno upravo.

Gosposka ulica št. 12.

Zavaruje poslopja in premočnine proti požarnim škodam po najnižjih cenah. Škode cenjuje takoj in najkulantneje. Uživlja najboljše sloves, koder posluje.

Pozor! Sprejema tudi zavarovanja proti vlomski tatvini pod zelo ugodnimi pogoji. — Zahtevajte prospekt.